

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346) artikli 12 lõikest 6 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1; ELT eriväljaanne 06/06, lk 3) artikli 14 lõikest 5 tulenevate kohustuste täitmata jätmise — Teiste liikmesriikide kindlustajate suhtes diskrimineeriv siseriiklik õigus

Resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

(¹) ELT C 19, 22.1.2005.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-134/05) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Teenuste osutamise vabadus — Asutamisõigus — Võlgade kohtuväline sissenõudmine)

(2007/C 235/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: E. Traversa)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: I. M. Braguglia ja P. Gentili)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklite 43 ja 49 rikkumine — Siseriiklikud õigusnormid, mis seavad laenude kohtuvälise sissenõudmise tegevuse sõltuvaks sellise loa saamisest, mille kehtivus on piiratud loa väljastanud provintsi territooriumiga

Resolutiivosa

1. Kehtestades Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza'ga (avalikku julgeolekut puudutavate seaduste terviktekst), mis on heaks kiidetud 18. juuni 1931. aasta kuningliku dekreediga, igale võlgade kohtuvälise sissenõudmisega tegelevale ettevõtjale kohustuse:

— taotleda sõltumata ühe provintsi questore väljastatud loa olemasolust uut luba igas provintsis, kuhu see ettevõtja tahab oma tegevust laiendada, kui ta ei volita selles provintsis luba omavat esindajat, on Itaalia Vabariik rikkunud EÜ artiklite 43 ja 49 tulenevaid kohustusi;

— pidada loa kehtivuse territooriumil kontorit ning panna kontorist välja tehingute loetelu klientidele pakutavate tehingutega, on Itaalia Vabariik rikkunud EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi;

— pidada kontorit igas provintsis, kus ta kavatses tegutseda, on Itaalia Vabariik rikkunud EÜ artiklist 43 tulenevaid kohustusi.

2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.

3. Jätta Euroopa Ühenduste Komisjoni ja Itaalia Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 143, 11.6.2005.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus'e eelotsusetaotlus — Soome) — Oy AA

(Kohtuasi C-231/05) (¹)

(Asutamisvabadus — Tulumaksu puudutav maksuõigus — Ettevõtja õigus kontsernisiseste toetuste mahaarvamisele — Toetust saanud ettevõtja kohustus omada ka asukohta asjakohtases liikmesriigis)

(2007/C 235/05)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Oy AA

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Korkein hallinto-oikeus — EÜ artiklite 56 ja 58 tõlgendamine — Tulumaksu puudutav maksuõigus — Ettevõtja õigus kontsernisiseste toetuste mahaarvamisele tingimusel, et toetust saanud ettevõtja asukohta on samas liikmesriigis

Resolutiivosa

EÜ artikliga 43 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormidega kehtestatud kord, nagu põhikohtuasjas käsitletav kord, mille kohaselt võib selle liikmesriigi residentist tütarettevõtja emaettevõtjale makstud kontsernisisese toetuse oma maksustatavast tulust maha arvata vaid juhul, kui viimase asukoht on samas liikmesriigis.

(¹) ELT C 193, 6.8.2005.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundesgerichtshofi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Jürgen Kretzinger

(Kohtuasi C-288/05) (¹)

(Schengeni lepingu rakenduskonventsioon — Artikkel 54 — „Ne bis in idem” põhimõte — „Sama teo” mõiste — Sigarettide salakaubavedu — Import mitmesse osalisriiki — Vastutusele võtmine erinevates osalisriikides — Kriminaalkaristuste „täideviimise” mõiste — Karistusest tingimisi vabastamine — Lühiajaliste eelvangistuse aegade arvestamine — Euroopa vahistamismäärus)

(2007/C 235/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasjas toimuva menetluse pool

Jürgen Kretzinger

menetluses osales: Hauptzollamt Augsburg

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta (EÜT 2000, L 239, lk 19; ELT erivaljaanne 19/02, lk 9) artikli 54 tõlgendamine — Ne bis in idem põhimõte — Vastutusele võtmise õiguse ammendumise tingimused — „Sama teo” mõiste — Sigarettide salakaubavedu läbi mitme liikmesriigi territooriumi — Süüdi mõistmine kahes liikmesriigis, vastavalt maksupettuse ja maksupettuse varjamise eest — „Karistuse täideviimise” mõiste — Karistusest tingimisi vabastamine — Eelvangistuse aegade arvestamine

Resolutiivosa

1. 19. juulil 1990 Schengeni (Luksemburg) allkirjastatud konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta, artiklit 54 tuleb tõlgendada järgmiselt:

— sobiv kriteerium nimetatud artikli kohaldamiseks on tegude sisuline samasus, mida tuleb mõista konkreetsete omavahel lahutamatu seotud tegude kogumi esinemisena, sõltumata nende tegude õiguslikust kvalifikatsioonist või kaitstud õigushuvist;

— nimetatud artikli tähenduses mõiste „sama teo” alla võivad jääda teod, mis seisnevad salakaubana ühte osalisriiki toodud välismaiste tubakatoote oma valdusesse võtmises, nende impordis teise osalisriiki ja selles teises riigis valdamises, ning mida iseloomustab asjaolu, et isikul, kelle suhtes on mõlemas osalisriigis kriminaalmenetlus alustatud, oli algusest peale kavatsus veda tubakatooted pärast esmast enda valdusesse võtmist mitut osalisriiki läbides sihtkohta. Lõpliku hinnangu selles osas peavad andma pädevad siseriiklikud asutused.

2. Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni artikli 54 tähenduses ühes osalisriigis mõistetud karistus on „ära kantud” või seda karistust „kantakse”, kui isikule mõisteti nimetatud osalisriigi õiguse kohaselt vangistus, mille kandmisest ta tingimisi vabastati.

3. Schengeni lepingu rakenduskonventsiooni artikli 54 tähenduses ühes osalisriigis mõistetud karistust ei tule käsitleda kui „ära kantut” või et seda karistust „kantakse”, kui isik võeti lühikeseks ajaks vahi alla ja/või eelvangistusse ning selle osalisriigi õiguse kohaselt arvestatakse see vabaduse piiramise aeg hiljem täideviidava vangistuse hulka.